

Gjerrild, den 18. januar 2010

Kære folketingsmedlem,

Velkommen tilbage efter en forhåbentlig god juleferie! Den har givetvis været hårdt tiltrængt efter al den virvar, der var i hovedstaden med alle de fine besøg i forbindelse med COP 15.

Men nu er det jo blevet hverdag igen, og når det nu desværre ikke lykkedes at redde verdens klima i denne omgang vil jeg tillade mig at komme med et fromt ønske her fra Djurslands naturskønne næse til jer folkevalgte: Kunne I så ikke bruge bare lidt tid på at se på de åbenlyse problemer, som desværre også har ramt det erhverv, som jeg og min familie nu i over 40 år har beskæftiget os med – sammen med mange dygtige medarbejdere gennem tiden.

De mange år her på Djursland har været et muntert, men til tider også slidsomt liv. Vi har altid startet dagens dont med et smil i øjet – også i de år, hvor vi mistede det meste af færgetrafikken fra Sverige (der var engang 3 færges) eller da Grenå-Hundested færgeren måtte stoppe. Så gik man efter repræsentationsfradraget, og dernæst mistede vore svenske gæster muligheden for at handle toldfrit. Alt sammen kostede det os gæster, mange gæster – men det er jo den slags, der sker i et dynamisk samfund, ikke sandt. Og så har jeg med vilje ikke nævnt de bilfri søndage – for hvordan driver man kro i en lille landsby uden trafik?

Her på Djursland oplevede vi for snart mange år siden konsekvenserne af de såkaldte feriehotteller og hoteller på højkant. Det gjorde det muligt for private at købe et feriehus, som dernæst blev udlejet moms frit. Det er ikke nemt at konkurrere med. I de senere år har det så været rygeloven, der satte sit præg på hverdagen. Dem, der absolut skulle ryge, flyttede jo så blot fødselsdagsfesten hen i forsamlingshuset, for her var der ingen kontrol...

Det var ikke nemt, men vi kunne godt se, at sådan måtte det være. Når jeg skriver nu, er det for at sige, at på det seneste har tingene udviklet sig helt katastrofalt for økonomien og beskæftigelsen i udkantsområderne. Der er holdt stribevis af taler og skrevet hyldemeter på hyldemeter af rapporter om, at der må gøres noget for udkantsområderne, ellers bliver de helt affolkede. Men det, jeg som kroejer på Djursland oplever, er, at regering og folketing i stedet bare lader stå til og dermed skubber til en vogn, som i forvejen er på vej ned ad bakken direkte mod afgrunden. Arbejdspladserne herude på Djursland forsvinder, og de kommer aldrig tilbage igen.

Det er desværre ingen overdrivelse, når jeg siger, at min egen branche – hoteller og restauranter – befinder sig meget tæt på afgrunden. I de første 10 måneder af 2009 var der 9 % færre overnatninger på hotellerne i Danmark, og på grund af de færre gæster er prisen faldet drastisk på de hotelværelser, som trods alt blev udlejet. Krisen illustreres også af, at dansk turisme som helhed i de første 10 måneder af 2009 mistede ikke mindre end 1,2 mio. overnatninger fra Tyskland. Vi taler med andre ord om et kæmpestort fald i omsætningen og om et tilsvarende tab af arbejdspladser.

Og lige præcis i den situation skal vi så opleve, at vores statslige markedsføringsorganisation VisitDenmark nærmest forsvinder fra jordens overflade og bedst kan beskrives som ikke eksisterende. Man kan altid finde en årsag til at besøge København, Danmarks eneste storby, om

ikke andet så for at se hvor COP 15 blev afholdt, eller hvor præsident Obama var på besøg hele 2 gange i 2009. Men sådan nogle highlights har vi desværre ikke herude på landet, så vi har altså brug for en stærk markedsføringsplatform.

Så er der historien om den såkaldte procesenergi. Når en gartner dyrker tomater, kan han få refunderet omkostningerne til den energi, han skal bruge til at fremstille sit produkt. Men når et hotel producerer sit kommercielle produkt i form af at udleje en hotelseng, er det pludselig en helt anden historie, og man kan ikke få refunderet energiomkostningerne. Hvad er nu lige visdommen i det? Vores produkt er vel lige så godt – og den værdi, vi skaber for samfundet, er vel lige så velkommen som tomatdyrkernes?

Men det er først og fremmest momsen, der er problemet. I Norge og Sverige er momsen på hotelydelser markant lavere end i Danmark, og når jeg hører fra mine kolleger i Nordsjælland og Nordjylland, hvordan de i øjeblikket mister kurser og konferencer på den konto, bliver jeg for alvor bekymret. Oven i købet ser vi så nu, at også tyskerne gennemfører en momsnedsettelse, som fuldstændig skævvrider konkurrencen om turisterne. Med den danske momssats har vi simpelthen ikke en jordisk chance for at tilbyde priser, der bare tilnærmelsesvis ligner de norske, svenske og tyske. Og igen: det kan være, at København kan klare sig i konkurrencen på grund af byens mange tilbud – men ude hos os handler det altså først og fremmest om at være konkurrencedygtig på priserne.

Så er der jo spørgsmålet om momsafløftning. Når en virksomhed køber en vare, kan den afløfte momsen. Men i Danmark kan det ikke lade sig gøre, hvis den vare er mad på en restaurant eller overnatning på et hotel. Skatteministeren siger, at det er der ikke råd til. Jeg siger, at vi ikke har råd til at lade være. Det kommer til at koste så mange arbejdspladser i udkantsområderne – hvor der stort set ikke er andet at leve af end netop turisme.

Nu har jeg og min familie arbejdet på dette smukke sted i 40 år. Jeg er alvorligt bange for, at jeg bliver den sidste kroejner i Gjerrild, og at mange af mine kollegaer rundt om i landet risikerer at komme til at opleve det samme: de må lukke og slukke efter et langt livs indsats for at holde gang i udkantsområderne. Vi kan jo ikke bare flytte vores arbejdsindsats til Kina eller andre steder – og det er jo heller ikke det vi ønsker. Vi ønsker bare at få forhold, som gør os konkurrencedygtige. Og vi savner i den grad folketingsmedlemmer, som vil arbejde for, at det kan lade sig gøre.

Med venlig hilsen

Hilding Hvid
Kroejner, Gjerrild
Formand for Danske Kroer & Hoteller